

Danielin kirja - sataviisikymmentäkuusi

Danielin viimeisen näyn paljastaminen: milleriläinen näkökulma tämän ajan profeetallisiin totuuksiin

Jeff Pippenger
2024-03-24

Aloitamme Danielin viimeisen näyn tarkastelun soveltamalla Alfa ja Omegan edustamaa periaatetta, joka osoittaa, että Hän aina yksilöi lopun alun avulla. Sen vuoksi Beltesassar, joka on Daniel Danielin viimeisen näyn aivan ensimmäisessä jakeessa, olisi edustettuna myös saman näyn aivan viimeisessä osassa. Olemme todenneet, että Beltesassar edustaa viimeisten päivien Jumalan liittokansaa, joka ymmärtää ”chazon”-näyn, profeetallisen historian näyn, jota ensimmäisessä jakeessa edustaa sana ”asia”. Tuo profeetallisen historian näky on 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa”, joka vastaa kahtatuhatta viittäsataa kahtakymmentä vuotta. Beltesassar ymmärtää myös ensimmäisen jakeen ”näyn”, joka on kahdentuhannen kolmensadan vuoden ”mareh”-näky ja joka edustaa Kristuksen äkillistä ilmestymistä.

Kahdennessatoista luvussa Daniel edustaa ensimmäisen enkelin liikettä ja myös kolmannen enkelin liikettä, sillä molemmat liikkeet täyttävät vertauksen kymmenestä neitsyestä. Kahdennessatoista luvussa on ainakin viisi totuutta, jotka olivat osa milleriläistä liikettä ja jotka edustavat totuuksia, jotka kolmannen enkelin liikkeenkin täytyy kokea ja ymmärtää. Molemmat liikkeet täyttävät vertauksen kymmenestä neitsyestä, ja kummankin liikkeen viisaitten neitsyiden on välttämätöntä ymmärtää tuo profeetallinen tosiasia. Molempien liikkeiden on ymmärrettävä ensimmäinen profeetallinen totuus, jonka Miller johdatettiin tunnistamaan ja jota 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa” edustaa. Ne kolme muuta rinnakkaista kokemusta ja ymmärrystä löytyvät luvun viimeisistä jakeista.

Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus pystytetään, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentäviisi päivää. Mutta sinä, mene tietäsi loppuun asti; sillä sinä saat levätä ja nousta osaasi päivien lopussa. Daniel 12:11–13.

Jumalan jäännöskansalla Ilmestyskirjassa on kolme ensisijaista profeetallista tunnusmerkkiä. He pitävät Jumalan käskyt, heillä on Jeesuksen usko, ja he pitävät voimassa profetian hengen.

Ja hän sanoi minulle: Kirjoita: Autuaat ovat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle. Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat Jumalan totiset sanat. Ja minä lankesin hänen jalkojensa juureen kumartaakseni häntä. Ja hän sanoi minulle: Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun kanssapalvelijasi ja sinun veljiesi, joilla on Jeesuksen todistus: kumarra Jumalaa; sillä Jeesuksen todistus on profetian henki. Ilmestys 19:9, 10.

Milleriläiset ymmärsivät oikein, että Danielin kirjassa ”jokapäiväinen” edusti pakanuutta ja että se ”aika, jolloin jokapäiväinen” ”otettiin pois”, oli vuosi 508. Tämän totuuden hylkääminen merkitsee

”Jeesuksen todistuksen” arvovallan hylkäämistä, sillä se ”on profetian henki”, ja profetian henki osoittaa selvästi, että milleriläiset olivat oikeassa ymmärryksessään ”jokapäiväisestä”.

”Sitten näin ‘jokapäiväisestä’, että sana ‘uhri’ oli lisätty ihmisen viisaudesta eikä kuulu tekstiin; ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka julistivat tuomion hetken huudon. Kun vallitsi yhteys ennen vuotta 1844, lähes kaikki olivat yksimielisiä ‘jokapäiväisen’ oikeasta käsityksestä; mutta vuoden 1844 jälkeen, sekasorron keskellä, on omaksuttu muita näkemyksiä, ja sitä on seurannut pimeys ja sekavuus.” Review and Herald, 1. marraskuuta 1850.

Milleriläiset ymmärsivät, että pakanuuden vastustus paavikunnan valtaannousua vastaan vuonna 538 poistettiin vuonna 508. Milleriläiset olivat oikeassa, mutta heidän ymmärryksensä oli rajallinen. Jumalan viimeisten päivien kansa, jota jakeessa yksi edustaa Beltesassar, tulee näkemään, että vuodet 508–538 muodostavat profeettallisen ajanjakson, jonka esikuvana olivat Kristuksen historian ne kolmekymmentä valmistautumisen vuotta, jotka edelsivät Hänen voimaannuttamistaan Hänen kasteessaan. He tulevat näkemään, että tämä profeettallinen ajanjakso edustaa myös profeettallista ajanjaksoa vuodesta 1776 vuoteen 1798, ja että kaikki nämä kolme ajanjaksoa edustavat niiden sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimisen aikaa, joka alkoi 11. syyskuuta 2001 ja päättyy pian tulevaan sunnuntailakiin.

Kahdennessatoista luvussa Daniel edustaa milleriläisiä sekä niitä viittä tärkeää totuutta ja kokemusta, joiden on määrä toistua niissä, joita Beltesassar edustaa. Milleriläisten kolmas totuus ja kokemus on ”oikea käsitys ‘jokapäiväisestä’, ... jonka Herra antoi ... niille, jotka esittivät tuomion hetken huudon”. Tämän totuuden hylkääminen on Ellen Whiten kirjoitusten, jotka ovat Profetian Henki, hylkäämistä. Milleriläisten sekä kolmannen enkelin sanansaattajien neljäs totuus ja kokemus on ennustus tuhannesta kolmestasadasta kolmestakymmenestäviidestä vuodesta, joka alkoi vuonna 508, jolloin ”jokapäiväinen” otettiin pois.

Aloittaen vuodesta 508 kolmetoistasataa kolmekymmentäviisi vuotta vie vuoteen 1843, mutta ei vain vuoteen 1843, sillä profetia osoittaa itse asiassa vuoden 1843 aivan viimeiseen päivään, sillä se sanoo: ”Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentäviisi päivää.” Haprealainen sana, joka on käännetty sanalla ”saavuttaa”, on ”naga”, ja se merkitsee ”koskettaa” tai ”laskea kätensä jonkin päälle”. Profetia merkitsee sen tähden: ”autuas se, joka odottaa ja” koskettaa tai laskee kätensä vuoden 1843 päälle.

Milleriittien historiassa odottamisen siunaus kuului niille viisaille neitsyille, jotka kokivat ensimmäisen pettymyksen mutta odottivat näkyä, joka viipyi. Kun milleriitit odottivat ”viipyvää näkyä” kymmenen neitsyen vertauksen ja Habakukin toisen luvun täyttymyksenä, heitä siunattiin. Tuona viivytyksen aikana he näkivät sitten, että he olivat täyttämässä vertausta ja että lopussa näky ”puhuisi”. Heidän viivytyksensä aika ja pettymyksensä perustuivat siihen virheelliseen tunnistamiseen, että kaksituhatta kolmesataa vuotta päättyisivät vuonna 1843, mutta näky olikin todellisuudessa vuotta 1844 varten. Heidän pettymyksensä perustui heidän kokemukseensa, joka oli syntynyt siitä, että vuosi 1843 päättyi ilman Kristuksen paluuta. Heidän pettymyksensä ja se siunaus, joka julistettiin niille, jotka sen jälkeen päättivät odottaa, perustuivat kaikki aivan vuoden

1843 viimeiseen päivään, joka ”ulottuu” tai ”tulee” vuoteen 1844.

Ensimmäisen pettymyksen kokemus, kymmenen neitsyen vertauksen täyttymyksenä, ymmärretään ja toistuu niissä, joita Beltesassar edustaa. Viides totuus ja kokemus, jonka ne, joita Beltesassar edustaa, tulevat tunnistamaan, on se, että ”päivien lopussa” Daniel ”seisoo osassaan”.

”Daniel on seisonut osassaan siitä lähtien, kun sinetti poistettiin ja totuuden valo on loistanut hänen näkyjensä ylle. Hän seisoo osassaan kantaen sitä todistusta, joka oli ymmärrettävä päivien lopussa.” Sermons and Talks, osa 1, 225, 226.

Milleriläiset kokivat sen puhdistusprosessin, jonka sai aikaan tiedon lisääntyminen, joka tuli Danielin kirjasta, kun se avattiin vuonna 1798. Beltesassarin edustamat kokevat sen puhdistusprosessin, jonka saa aikaan tiedon lisääntyminen, joka tuli Danielin kirjasta, kun se avattiin vuonna 1989. He ymmärtävät myös, että Danielin kirjalla on erityinen tarkoitus sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimisessä.

”Kun Jumala antaa ihmiselle erityisen tehtävän suoritettavaksi, hänen tulee seistä omalla osallaan ja paikallaan niin kuin Daniel seisoi, valmiina vastaamaan Jumalan kutsuun, valmiina täyttämään Hänen tarkoituksensa.” Manuscript Releases, volume 6, 108.

Entisinä laodikealaisina ne, joita Beltesassar edustaa, tunnistavat, että juuri Danielin ja Ilmestyskirjan kautta, jotka ovat sama kirja, viimeinen herätys saatetaan päätökseen.

”Kun Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat ymmärretään paremmin, uskovilla on kokonaan toisenlainen uskonnollinen kokemus... Yksi asia ymmärretään varmasti Ilmestyskirjan tutkimisesta — että yhteys Jumalan ja Hänen kansansa välillä on läheinen ja selvä.” The Faith I Live By, 345.

Entisinä laodikealaisina he ovat tunnistaneet laodikealaisen tilansa ja ymmärtäneet olevansa hengellisesti yhtä kuolleita kuin kuivien luiden laakso; ja vastauksena suorasanaiseen todistukseen heidän kuolleesta ja kadotetusta tilastaan he tunnistavat tarpeensa tulla eläviksi ensisijaisimpana asiana.

”Todellisen jumalisuuden elpyminen keskuudessamme on kaikista tarpeistamme suurin ja kiireellisin. Sen etsimisen tulisi olla ensimmäinen tehtävämme.” Selected Messages, kirja 1, 121.

Raamatun lupaus on, että jokainen, joka etsii, löytää, ja Pyhä Henki johtaa hänet silloin ymmärtämään, että juuri Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat synnyttävät tarvittavan herätyksen.

”Kun me kansana ymmärrämme, mitä tämä kirja meille merkitsee, keskuudessamme nähdään suuri herätys.” Testimonies to Ministers, 113.

Danielin viimeisen näyn loppu, sellaisena kuin se esitetään kahdennessatoista luvussa, yksilöi kokemuksen, joka tuottaa Jumalan viimeisten päivien liittokansan, sellaisena kuin sitä edustaa Beltesassar viimeisen näyn ensimmäisessä jakeessa. Siinä Daniel, Beltesassarina esitettynä, ymmärtää sekä kahdentuhannen kolmensadan vuoden sisäisen näyn että kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden ulkoisen näyn. Hän ymmärtää sekä ”asian” että ”näyn”.

Hän ymmärtää chazon-näyn ja mareh-näyn. Hän ymmärtää pyhäkön ja sotajoukon tallaamisen sekä pyhäkön ja sotajoukon ennalleenasettamisen. Hän ymmärtää sekä Ulai- että Hiddekel-joen näyt.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

”Jumalan sanan paljon läheisemmälle tutkimiselle on tarvetta; erityisesti Danielin kirjaan ja Ilmestyskirjaan tulisi kiinnittää huomiota enemmän kuin koskaan ennen työmme historiassa. Meillä saattaa olla joissakin kohdin vähemmän sanottavaa Rooman vallasta ja paaviudesta; mutta meidän tulee kiinnittää huomio siihen, mitä profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet Jumalan Pyhän Hengen innoittamina. Pyhä Henki on niin ohjannut asioita sekä profetian antamisessa että kuvatuissa tapahtumissa, että opettaakseen ihmistoimijan pysymään poissa näkyvistä, kätkettynä Kristukseen, ja että Herra, taivaan Jumala, ja Hänen lakinsa korotettaisiin. Lue Danielin kirja. Kertaa kohta kohdalta siellä kuvattujen valtakuntien historia. Katso valtiomiehiä, neuvostoja, mahtavia sotajoukkoja, ja näe, kuinka Jumala vaikutti alentaakseen ihmisten ylpeyden ja painaakseen inhimillisen kunnian tomuun...”

”Valo, jonka Daniel sai Jumalalta, annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten. Näyt, jotka hän näki Ulain ja Hiddekelin rannoilla, Sinearin suurten virtojen äärellä, ovat nyt täyttymässä, ja kaikki ennustetut tapahtumat käyvät pian toteen.

”Tarkatkaa juutalaisen kansan olosuhteita silloin, kun Danielin profetiat annettiin.

”Antakaamme enemmän aikaa Raamatun tutkimiselle. Me emme ymmärrä sanaa niin kuin meidän tulisi. Ilmestyskirja alkaa meille annetulla kehotuksella ymmärtää sen sisältämä opetus. ”Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat”, Jumala julistaa, ”ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä.” Kun me kansana ymmärrämme, mitä tämä kirja merkitsee meille, keskuudessamme nähdään suuri herätys. Me emme täysin ymmärrä sen opettamia opetuksia, huolimatta meille annetusta kehotuksesta tutkia ja etsiä siitä.”

Menneisyydessä opettajat ovat julistaneet Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan sinetöidyiksi kirjoiksi, ja kansa on kääntynyt niistä pois. Jumala itse on omalla kädellään poistanut verhon näiden sanansa osien päältä, vaikka niiden näennäinen salaperäisyys on estänyt monia kohottamasta sitä. Jo nimi ”Ilmestys” on vastoin väitettä, että se olisi sinetöity kirja. ”Ilmestys” merkitsee, että jotakin tärkeää tehdään tunnetuksi. Tämän kirjan totuudet on osoitettu niille, jotka elävät näinä viimeisinä päivinä. Me seisomme pyhien asioiden pyhässä paikassa verhon poistettuna. Meidän ei tule jäädä ulkopuolelle. Meidän tulee astua sisään, ei huolimattomin, epäkunnioittavin ajatuksin eikä hätäisin askelin, vaan kunnioituksessa ja jumalisessa pelossa. Me lähestymme aikaa, jolloin Ilmestyskirjan profetioiden on määrä täyttyä....

”Meillä on Jumalan käskyt ja Jeesuksen Kristuksen todistus, joka on profetian henki. Jumalan sanasta löytyy korvaamattomia jalokiviä. Niiden, jotka tutkivat tätä sanaa, tulee pitää mielensä kirkkaana. He eivät koskaan saa hemmotella turmeltunutta ruokahaluaan syömisessä tai juomisessa.

”Jos he tekevät näin, aivot joutuvat hämmennyksiin; he eivät kykene kestäämään sitä räsytystä, joka aiheutuu syvälle kaivautumisesta, jotta voitaisiin saada selville niiden asioiden merkitys, jotka liittyvät tämän maan historian viimeisiin vaiheisiin.

”Kun Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat ymmärretään paremmin, uskovilla tulee olemaan täysin toisenlainen uskonnollinen kokemus. Heille annetaan sellaisia välähdyksiä taivaan avoimista porteista, että sydämeen ja mieleen painuu se luonne, joka kaikkien on kehitettävä voidakseen käsittää sen autuuden, jonka on määrä olla puhdassydämisten palkka.

”Herra siunaa kaikkia, jotka nöyrästi ja sävyisästi pyrkivät ymmärtämään sen, mikä on ilmoitettu Ilmestyskirjassa. Tämä kirja sisältää niin paljon sellaista, mikä on täynnä kuolemattomuutta ja kirkkautta, että kaikki, jotka lukevat ja tutkivat sitä hartaasti, saavat sen siunauksen, joka on annettu niille, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu.”

”Ilmestyskirjan tutkimisesta ymmärretään varmasti yksi asia: että yhteys Jumalan ja Hänen kansansa välillä on läheinen ja selväpiirteinen.

Taivaan maailmankaikkeuden ja tämän maailman välillä nähdään ihmeellinen yhteys. Danielille ilmoitetut asiat täydentyivät myöhemmin sillä ilmestyksellä, joka annettiin Johannekselle Patmoksen saarella. Näitä kahta kirjaa tulee tutkia huolellisesti. Kahdesti Daniel kysyi: Kuinka kauan kestää ajan loppuun?

”Ja minä kuulin, mutta en ymmärtänyt; ja minä sanoin: Oi herrani, mikä on oleva näiden loppu? Ja hän sanoi: Mene matkaasi, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan ja valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä, mutta viisaat ymmärtävät. Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus pystytetään, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. Autuas on se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentäviisi päivää. Mutta mene sinä matkaasi loppuun asti; sillä sinä saat levätä ja nousta osaasi päivien lopussa.”

Juudan heimon Leijona avasi kirjan sinetit ja antoi Johannekselle ilmestyksen siitä, mitä näinä viimeisinä päivinä on oleva.

”Daniel seiso i osassaan kantaakseen todistuksensa, joka oli sinetöity lopun aikaan asti, jolloin ensimmäisen enkelin sanoma oli julistettava meidän maailmallemme. Nämä asiat ovat äärettömän tärkeitä näinä viimeisinä päivinä; mutta vaikka ’monet puhdistetaan ja valkaistaan ja koetellaan’, ’jumalattomat harjoittavat jumalattomuutta, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä’. Kuinka totta tämä onkaan! Synti on Jumalan lain rikkomista; ja ne, jotka eivät ota vastaan valoa Jumalan lakia koskevassa asiassa, eivät ymmärrä ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomien julistusta. Danielin kirja avautuu Johannekselle annetussa ilmestyksessä, ja se vie meidät eteenpäin tämän maan historian viimeisiin tapahtumiin.

”Pitävätkö veljemme mielessään, että elämme viimeisten päivien vaarojen keskellä? Lukekaa Ilmestyskirjaa yhdessä Danielin kirjan kanssa. Opettakaa näitä asioita.” Testimonies to Ministers, 112–115.